

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blossii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. XIII. De libero arbitrio, & fide atq[ue] operibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

collyrii
Hæreti-
corum
Lib. II.

Joannis Evangelistæ discipulus,
in epistola quam scripsit ad Phi-
lippenses, ait: *Dies festos nolite in-
honorare.*

CAPUT XIII.

*De libero arbitrio, & fide atque
operibus.*

1. Si non est in nobis liberum arbitrium, fru-
strà nobis suadetur oratio, & conatus; frustra pro-
ponitur pena & pramium, quæ idcirco brutum mini-
me competunt.

2. Non potest quidem liberum arbitrium
bonum facere sine gratia, sed nec ipsa gratia sal-
vat auctorem sine libero arbitrio.

3. Fides sola sine charitate bonisq; operibus,
nec justificat, nec salvat.

1.
Qui ne-
gani &
salvunt
liberum
arbitrium,
salvunt o-
rationes,
hortatio-
nes, præ-
cepta, &
gramina
cui panis.

QUOD hominis arbitrium non
esset liberum, & fidem sine
bonis operibus ad salutem suffi-
cere prædicant heretici, nimirum
occasionem & fomentum totius
iniquitatis sibi suisque discipulis
præbent. Si nobis deest arbitrii
libertas, si non voluntate eligen-
te; sed necessitate cogente, pecca-
mus; injustus est Deus, qui pec-
cantes æternis tormentis addicit.
Si arbitrium nostrum non est li-
berum, omnino coacta est vita
nostra: frustra homines rationis
participes dicimur, frustra acce-
pimus præcepta bene vivendi,
frustra Deum precari, frustra pe-
tere, quærere, pulsare, atque ad
virtutem eniti nos Scripturæ co-
hortantur: frustra Deus per Pro-
phetam clamat: *Si volueritis, &
audieritis me, bona terra comederis;
quod si nolueritis, & me ad iracun-
diam provocaveritis, gladius devo-
rabit vos: denique nos nihilo*

Luc. II.

Ma. I.

præstantiores sumus brutis ani-
mantibus, quæ neque laude vel
præmio, neque vituperatione aut
supplicio dignum quidquam a-
gunt, cum regere naturam non
possint, sed ad quælibet prosequen-
da uti naturalis instinctus com-
moveret) ferantur.

Non possumus quidem per nos
eligere aut facere bonum: cere-
rum voluntatem nostram gratiæ
Dei adungere debemus; quæ gra-
tia prævenit, cooperatur, & sub-
sequitur. Sicut beatus Augusti-
nus ait: *Sine voluntate nostra, non
est in nobis justitia Dei. Voluntas
sanè non est nisi nostra, justitia non
est nisi Dei: esse potest justitia Dei si-
ne voluntate nostra, sed in nobis esse
non potest nisi per voluntatem no-
stram.* Deus non justificat nolentem
veluti sol non illuminat il-
lius visum, qui oculos ad solis
claritatem aperire non vult. Li-
bertas arbitrii nostri per pecca-
tum, quo omnes in Adam præva-
ricatores facti sumus, infirmata
est, non adempta.

Si fides sine bonis operibus suf-
ficeret ad salutem, Christus non
dixisset: *Si vis ad vitam ingredi,
serva mandata: sed dixisset, Si vis
ad vitam ingredi, fidem habetanti-
tium.* Non etiam Paulus clamaret:
*Si habuero omnem fidem, ita ut mon-
tes transferam, charitatem autem
non habuero, nihil sum.* Igitur non
quæcunque fides, sed ea quæ per
charitatem Deo adhæret, & bona
operatur, salutem conciliat: quem-
admodum idem Paulus Apосто-
lus

Collyrii
Hæreticorum
Lib II.
Galat. 5.
Iacob 2.

Ius testatur, dicens: *In Christo fesu neque circumcisio aliquid valet, neque preputium; sed fides que per charitatem operatur.* Hinc beatus

signes, & aliàs frequentissimè Monasticen magnificè commendat. Idem facit Basiliius Magnus: idem faciunt & innumeri alii tam Græci quàm Latini.

Marc. 16.
Habac. 2.

Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salus erit: item, iustus ex fide vivit, ac consimilia; omnino intelligit fidem charitate sanctis que operibus ornatam.

Neque improbanda est varietas institutionum monasticarum, modò talis non sit ut vergat ad schismata, & vnitati fidei Catholice officiat. Nam honesta illa varietate ornatur Ecclesia, de qua Psalmista sic canit: *Adstrui Regi-*

CAPUT XIV.

De Monachismo, & de psalmodiis atque orationibus, quas Latine peragunt virgines Deo consecrate, qua Latine non norunt.

na à dextris tuis in vestitu de auro, circumdata varietate. Hinc Epiphanius Cyprensis in libro quem Adversus hæreses scripsit, agens de huiusmodi diversitate, ait: *Sunt & alii eximii vivendi modi in Ecclesia Catholica. Alii à quadrupedibus abstinent, vescuntur verò volucris. Alii à volucris abstinent, sed ovis vescuntur ac piscibus. Alii verò ne ovis quidem vescuntur, alii autem solis piscibus. Alii rursus à piscibus abstinent, soloque vescuntur caseo; alii neque caseo vescuntur. Jam verò & alii à pane quoque abstinent, alii etiam ab arborum fructibus, & à coctis. Porro multi humi dormiunt, alii neque calcamentis utuntur: alii saccum gestant occultum. Complures in psalmodiis, orationibusque continuis, & sacrarum Scripturarum lectionibus exercentur.* Hæc Epiphanius.

1. Monachismu Deo gratus, & in primitiva Ecclesia usurpatu probatur:
2. Monasticorum quoque Ordinum varietates etiam tunc fuisse.
3. Oratio publica in lingua ignota oranti, non caret magnis fructibus: privatim autem orantes Ecclesia non prohibet nisi lingua sibi nota.

Primitivam Ecclesiam agnovisse monachatum, ex S. Dionysio,

MONACHISMUM Ecclesia Dei semper approbavit, suoque gremio fovit, & tanquam eximiam sui portionem laudibus profecuta est. Dionysius Areopagita Apostoli Pauli discipulus, in libro Ecclesiasticæ hierarchiæ rationem consecrandi Monachi, publicamque professionem describit, quàm * alibi supra in medium protulimus: ubi aperte ostendit, jam tum Monachos & crinium tonsurâ & vestis habitu distinctos ab aliis fuisse. Chrysostomus scripsit adversus vituperatores vitæ monasticæ libros tres in-

Hæretici rem absurdam atque inutilem esse dicunt, quòd Ordinibus monastici virgines, quæ Latine non norunt, psalmodias laudesque divinas Latine dicant. Sed errant illi. Nam, sicut Augustinus

Et Ordinum monasticorum varietatem
Psal. 44.
Ex S. Epiphanius

Oratio nem enim publicam Ecclesia in lingua non vulgari, laudat. Augustinus